

ВЪЗЛИЗАНЕ НА ДУХОВНИЯ ЕЛЕОН

Слово за Възнесение Господне

“И ги изведе въвн до Витания и, като дигна ръцете Си, благослови ги. И, като ги благославяше, отдели се от тях и се възнасяше на небето” (Лука. 24:50-51)

Боголюбиви братя и сестри,

След Своето славно Възкресение Господ Иисус Христос се явявал на учениците Си и на благочестивите жени, които с преданост следвали подире Му, а също тъй и на мнозина други, повярвали в Него. Той продължавал да ги учи и да ги утвърждава във възвестените им от Него истини и преподаденото учение за Бога, за човека, за истината, за любовта, за правдата, за мира. Той ги утвърдявал в словото и силата Си. Разкривал им тайната на царството Божие.

В продължение на 40 дена след Възкресението Си Иисус Христос утвърждавал всяко Свое слово и величествено явявал Своята Божествена сила. В продължение на 40 дена Иисус Христос поучавал преданите Си ученици и ги подготвял да встъпят в трудния път на спасителното благовестие и да свидетелстват пред целия свят за Него и Възкресението Му.

“Тogaва им отвори ума, за да разбират Писанията, и им рече: тъй е писано, и тъй трябваше Христос да пострада и да възкръсне от мъртвите на третия ден, и да бъде проповядвано в Неговото име покаяние и прощение на греховете у всички народи, начевайки от Йерусалим; а вие сте свидетели за това” (Лука. 24:45-48).

Дивно било учението на Сина Божи. Цялата Негова проповед до началото на страданията Му и след Възкресението Му се отнасяла до царството Божие, което вече настъпило и трябвало да се внедри в душите на хората от всички краища на земята, за да ги обедини в братството и любовта. Възкръсналият обещал на учениците Си, че ще им изпрати обещанието на Своя Отец и те ще се облекат със сила отгоре: върху тях ще слезе Дух Свети, ще Му бъдат свидетели в Йерусалим и в цялата Юдея и Самария, и дори до края на вселената.

Възкръсналият Иисус Христос и преди това им говорил за Светия Дух, Който ще слезе над тях, а сега потвърждавал това Свое обещание, като ги уверил, че ще им изпрати Дух Свети, със силата на Когото те ще извършват всичко, което трябва да направят за устрояване на царството Божие, което се осъществява преди всичко в Божията Църква. Облечени с тая дадена им отгоре сила, те трябвало да станат негови свидетели не само на определено място, но и до самия край на земята. Не само те трябвало непосредствено да свидетелстват за Иисуса Христа, но и тези, които, като приемат Дух Свети, бъдат от тях изпратени в далечни краища и през всички векове.

А когато се изпълнили 40 дена от Неговото Възкресение, Спасителят извел учениците Си на Елеонската планина, близо до Витания, и там пред очите им се възнесъл. Той дигнал ръцете Си и благословил учениците, а те в дълбоко смирение се върнали в Йерусалим с голяма радост.

Ето сега ние мислено се намираме като че ли на Елеонската планина и отправили поглед към небето в молитва, съзерцаваме светлия облак, който обгърнал Иисус Христос, когато се възнасял към Небесния Си Отец, защото и ние сме Негови ученици и братя. Той заради нас дойде на земята, възплъти се и стана човек, за да ни научи на истината и изведе на пътя на спасението, да пролее кръвта Си, за да ни умие от греха и ни облече със сила отгоре.

Неговото слово за царството Божие, за покаяние и прошка на греховете слушаме със смирение и открито сърце. Но колко много не ни достига, за да бъдем не само слушатели на закона, но и негови изпълнители, не само да знаем за царството Божие, но и да живеем в него, не само да знаем за силата на покаянието, но и да обновим сърцата си, като свалим от себе си ветхия човек и се облечем в новия, по примера на Христа Иисуса. Но за това трябва непрестанно да молим Сина Божи да отвори Той нашия ум, за да разбираме Свещеното Писание, Неговото учение и Неговите спасителни дела. Ние сме приели даровете на Дух Свети чрез светото Кръщение, а сила отгоре получаваме в св. Църква Христова чрез светите тайнства. Но запазваме ли всякога тая сила, за да преобразим живота? Небесната сила трябва постоянно да слиза над нас, щото целият ни живот да се обновява в Христа Иисуса и да бъдем достойни членове на царството Божие.

Обогатени със словото на Иисус Христос, силни чрез Светия Дух, ние ще бъдем в състояние да следваме и нашето призвание: да бъдем свидетели на Сина Божи в света. А как да свидетелстваме за Сина Божи? Ще свидетелстваме със своя живот, със своята непорочност, със своята любов, с братството.

Светът всякога е бил под угрозата на неправдата в своето обществено, духовно и национално съществуване. И днес пред нас се изправя въпросът за прогреса и защитата на живота, за дружбата и братството между хората и народите. Затова всички искрено вярващи християни са изпълнени с миролюбие и желаят в мирни условия да строят своя живот, да се ползват от духовното, обществено и материално благополучие и с добро да съдействат за благополучието на всички народи в света.

Събрани под свещените сводове на светия храм, ние се намираме пред нозете на Иисус Христос и с обхванати от възторг сърца слушаме как Той проповядвал; всички сме свидетели на Неговата любов към човеците, как той им помага в нужда и беда, как да преодолеят своите физически и духовни немощи. Всички знаем и свидетелстваме за спасителните Христови

страдания за нашето спасение, за страшната Негово Голгота; всички бяхме свидетели на Неговата смърт и на Неговото Възкресение. Нека сега се възкачим на духовния Елеон и да станем свидетели на Неговото славно Възнесение. И велика ще бъде нашата радост, когато пред нашия духовен поглед се открие величествената картина на Възнесението – Спасителят Иисус, обгърнат от светъл облак, издигнал ръце за благослов, да се издига над земята към небето. И тая радост никога да не оскъдява в нас. Амин.

Автор: † Ловчански митрополит Григорий

Източник: pravoslaviето.com